

ת"פ 44646/10 - מדינת ישראל נגד גיא מגורי כהן, חיים לנגר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחויז בתל אביב - יפו
ת"פ 44646-10-18 ישראל נ' לנצברג ואח'

לפני כבוד השופט חאלד כבוב
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ מפרקיות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
דרך מנחים בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3736100; פקס: 073-3736084

נגד גיא מגורי כהן
ע"י ב"כ חן, רוז-עוור ושות', משרד עורכי דין
רחוב ויצמן 2, בית אמות השקעות, תל אביב 6423902
טלפון: 03-6932077; פקס: 03-6932082

3. חיים לנגר
ע"י ב"כ ממשרד חדד, רוט ושות'
רחוב ויצמן 2 (מרכז ויצמן), תל אביב 64239
טלפון: פקס: 03-7181112

גור דין (לנאשמים 2-3)

פרטי כתוב האישום

1. הנאים, מר גיא מגורי כהן (להלן: "הנאשם 2") ומר חיים לנגר (להלן: "הנאשם 3"), הורשו על סמך הודאותם במסגרת הסדר טיעון בביצוע העבירה המיוחסת להם בכתב האישום, עבירה של השפהה בדרכי תרמית - ריבוי עבירות לפי סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך, תשכ"ה-1968 (להלן: "חוק ניירות ערך"), יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשי").

2. כתוב האישום הוגש כנגד הנאים ונאם נסף, מר אריה לנצברג (להלן: "لنצברג"), הנאים 1, אשר דינו נגזר בנפרד על ידי בית משפט זה ביום 22.11.2018 והוטל עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי של 200,000 ₪.

3. לפי המפורט באישום הראשון בכתב האישום, הוא האישום היחיד המיוחס לנאים, הנאים פעלו בצוותא יחד עם לנצברג כאשר הם סיכמו עימיו שהם יפעלו בחשבונות שבליטתם, כל אחד בחשבונו שלו, על בסיס הנחיותיו של לנצברג וזאת על מנת להפיק רווחים. הנחיות אלה התבססו על מידע שהיה ברשות לנצברג

לגביו פעילות צפואה של כל פיננסים בחשבונות לקוחותיה ובחשבונות הנוסtro שלה ומטרתם הייתה להביא לכך שהחובנות שבשליטת הנאשם יפיקו רוחים מעליות או ירידות השערים הצפויות מהמסחר של כל פיננסים.

במהלך השנים 2008-2010, ביצעו הנאשםים עסקאות תרמיות מרבות על מנת להשיא לעצם רוחים בחשבונות האמורים תוך הסתמכות על מאפייני שיטת המסחר ותוך הפחת רוחים כאמור, כאשר הנאשםים חלקו את הרוחים המהועלות האמורה עם לנצברג.

המסחר שבוצע בחשבונות הפרטיהם נעשה ברובו בדרך של מסחר קצר מועד כאשר קניית ומכירת הניר על ידי הנאשם הتبיעה במהלך יום מסחר אחד והאזקה התאפסה באותו יום כאשר לנצברג היה מנחה את הנאשםים כיצד לפעול בנירות הערך הרלוונטיים ואלה ביצעו את הפעולות באופן שניצל פעילות שימושית של כל פיננסים בנייר. כך הם פעלו גם בסביבי הלונג ובסביבי השורט.

במהלך שנים אלה ביצע הנאשם 2 עם לנצברג כ-330 סבבים יומיים, כאשר הפעולות האמורה הפיקה רווח של כ-1.8 מיליון ₪. באotta תקופה, הנאשם 3 ביצע עם לנצברג כ-150 סבבים יומיים כאשר הפעולות האמור הפיקה רווח של כ-600,000 ₪. את הרוחים שהפיקו הנאשםים כתוצאה מהפעולות התרמיית חלקו הנאשםים עם לנצברג והעבירו לו סכום של 1.5 מיליון ₪ בתקופה הרלוונטית.

בушותם מעשים אלה השפיעו הנאשםים יחד עם לנצברג, בדרכי תרמית, על שעריו ניירות הערך באירועים רבים.

פרטי הסדר הטיעון

4. הסדרי הטיעון עם הנאשםים הוגשו בסמוך לאחר הגשת כתב האישום, ביום 15.11.2018. לפי המפורט בהסדר בעניינו של הנאשם 2 (במ/2), עתרו הצדדים להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: המאשימה עתירה להטלת מאסר לתקופה שלא תעלה על 8 חודשים לרצוי בפועל וכן מאסר על תנאי בעוד שבע כוח הנאשם עתר להטלת עונש מאסר של 6 חודשים לרצוי בעבודות שירות, כמו כן עתרו הצדדים להטלת קנס כספי בסכום של 600,000 ₪ ומאסר על תנאי.

במסגרת ההסדר הoscם בין הצדדים שבמסגרת הטיעונים לעונש המאשימה לא תתנגד לטענה לפיה מודעות הנאשם 2 לכך שהנחיותיו של לנצברג ביחס לפעולות במסחר היו מבוססות על מידע שהחזק לנצברג בדבר פעילותה של כל - הייתה ברמה של עצמת עניינים.

5. בעניינו של הנאשם 3, הוצג הסדר טיעון דומה (במ/3) שבמסגרתו עתירה המאשימה להטלת עונש מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי בסכום של 275,000 ₪.

גם בעניינו של נאשם זה הוסכם בהסדר שבמסגרת הטיעונים לעונש המאשימה לא תתנגד לטענה לפיה מודעות הנאשם לכך שהנחיותיו של לנצברג ביחס לפעולות המ撒ר היו מבוססות על מידע שהחזיק זה בדבר פעילות כלל - הייתה ברמה של עצמת עינויים.

9. כמו כן הוסכם בין המאשימה לבין הנאשמים שהנאשמים יכולים להפוך את סכום הקנס המוסכם עוד לפני הטיעונים לעונש.

גזר דיןו של הנאשם 1 (لنצברג)

7. ביום 22.11.2018 גזרתי את דיןו של לנצברג, גם כן במסגרת הסדר טיעון, שם ציינתי שעניינו של זה הופרד מעניהם של הנאשמים שבפניי, זאת נוכח רצונו של לנצברג להתחיל בראשו עונש המאסר מוקדם ככל שניתן משומן נסיבות אישיות של לנצברג.

בגזר הדין שניתן בעניינו של לנצברג עמדתי בהרחבה בפרק הדיון והכרעה על המנגנון התלתלי שלבי בעת גזירת העונש, על השיקולים לכיבוד הסדר טיעון, על מדיניות העונשה הנוגה בעבירות כלכליות ועל הערכיהם המוגנים, על נסיבות ביצוע העבירות, על נסיבותו האישיות של הנאשם, על הנזק שגרמו מעשו של הנאשם, על בכירותו של הנאשם, חלקו המהותי ושאר שיקולי עונשה רלוונטיים לפי מתווה שנקבע בתיקון 113.

איןני מוצא לנכון לחזור פעם נוספת על כל שנקבע באותו גזר דין שהרי מדובר בנסיבות שהן רלוונטיות גם לנאים שבפניי, כਮובן תוך אבחנה בין חלקו של לנצברג לחלקו של הנאשם.

ראיות לעונש

8. באת כוח נאשם 2, עו"ד רוזן-עוzer, הגישה לבית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית של פרופ' נוי (נ/1), מכתב של מר שלמה דלוּי (נ/2), אישור לשכת עורכי הדין (נ/3), מכתב של הגב' סילביה מי-טל (נ/4) ומכתב של בת זוגו של הנאשם (נ/5).

9. בנוסף ביקשה עו"ד רוזן-עוzer להעיד שלושה עדות אופי שביקשו ללמד סגנoria על הנאשם, הראשונה הגב' ש.כ. שפירה בהתרgestות רבה על אודות קורות חייה הקשיים ועל השינוי הדרמטי שחול באורך חיים מעת שהכירה את אשת הנאשם ואת הנאשם עצמו באופן אקראי לחנותן.

איןני מוצא לנכון לפרט בהרחבה על התלאות בעברה, אך די לציין שבסתופו של מסע חיים קשה עד בלתי נסבל, הצלילה היא בסיום הנאשם ומשפחתו לא רק לשיקם את חייה אלא גם להעלותם לפסים נורמטיביים לחלווטין שביסודות עומדת הרצון לסייע לאחרים בעיקר לכאליה שגורלם לא שפר עליהם. כאשר במהלך השנים היא זכתה

לקבל סיוע ותמיכה מצד הנאשם ומשפחתו, כמו גם סיוע בכל אשר נזקקה לו מצד אלה, ובסיוף דבריה היא איחלה עצמה לחנוך את ילדיה כמו שהנאשם ואשתו מחנכים את ילדיהם וביקשה להביע את הערכתה ותודתה הבלתי סופיים לבית ולחזדנותה שהעניקה לה הנאשם ומשפחתו.

10. כמו כן, שמעתי את עדותו של מר שלומי זהור אשר הכיר את הנאשם משירותו הצבאי, שימוש בתפקידו האחרון כמפקץ גודד וסיפר באופן מפורט ומדוברן על אותן אריוועים שחוו השניים במהלך המלחמת לבנון, על ההתגיסות יוצאת הדופן של הנאשם למלא תפקידות אף שאלה היו כרכות בסיכון של ממש לחישין, על התגיסותו לשיער בחילוץ חברים מאותה ייחידה, על נכונותו לסכן את עצמו למען חבריו חלק מתוכנה שלו שיש לעשות הכל כדי להגן על המדינה, על הקשר שהוא והנאשם שומרם עם משפט הלוחמים מהגדוד שנפלו בקרב והבנוו היום שהנאשם שילם מחיר אישי ומשפחתי לא מבוטל שהשפיעו על מצבו הנפשי לאחר תום המלחמה.

11. שמעתי גם את דבריו אימו של הנאשם שהעידה בהתרgestות רבה וניסתה בכל מאודה לשכנע את בית המשפט שמדובר בנאש בעל טובנות ערכיות, מודעות חברתיות ורצון לעזרה במידת יכולתו, נוכנותו לתרום, להתנדב ולעשות כל שניtin לעmun חבריו, סביבתו והמדינה. על פועלו בסיעוע ועזרה לחיללים עולים חדשים ועל התפנית שחלה בחישו לאחר מלחמת לבנון, ממנה הוא חזר כadam אחר, מופנם, מסוגר שלא שיתף את האחים בתחשותיו ורק לאחר מכן נודע למשפחה על הוצאות שעבר במהלך המלחמה, על הפגיעה שבבל, על הפיכתו לאדם הססני ולא החלטי, התנתקתו בתוך עצמו לימים, שהייתה בדירה משך רוב שעות היממה, תסמים ותופעות של הלם קרב שرك טיפול ארוך ומשמעותי סייע לו להקל על מצבו.

12. נספ על אלו, בעניינו של הנאשם 3, שמעתי את פרופ' נרובי שהעיד בעניינו של הנאשם 3.

פרופ' נרובי הינו חמיו של הנאשם, אבי אשתו שביקש להציג את תחושת הכאב והסלול כמו גם חרדה שאופפת את המשפחה מאז חשיפת הפרשה, השינוי שחל באישיותו של הנאשם ובתקופתו לאחר החקירה משך כל השנים האחרונות, סיפר על החרדה שהיבע בפניו הנאשם, על הלקח שלמד, על תפקידו כאב ומפרש למשפחתו ובעצם ביקש להציג בפני בית המשפט את המחיר ששילם הנאשם, אשתו, ילדיו ובני משפחתו בגין פרשה זו, הפרטם שהתלווה אליה, תחושת הבושה, החשש והחרדה מפני תוצאות ההליך.

תמיצית טיעוני באי כוח המאשימה לעונש

13. באת כוח המאשימה, עו"ד ענתות, ביקשה להציג את העובדה שעתירתה להטלת 8 חודשים מאסר הינה מידתית, זאת בשים לב לעונש שהוטל על לנצרברג, 18 חודשים מאסר, כאשר היא ביקשה להציג את העובדה שהנאשמים אינם אנשי קש, הם לא רק סייקו פלטפורמה, אלא נטלו חלק פעיל ולא מעורבותם, לנצרברג לא יכול היה להשלים את מעשיהם. עוד הוסיפה כי מדובר בתנהלות מתוחכמת ומתוכננת במסחר בסכום של עשרות מיליון שקלים ומכאן עתירת המאשימה להטלת עונש לריצו מאחורי סוגר וברית.

עו"ד ענתות הפנהה את בית המשפט לקבעת בית המשפט העליון ובית משפט זה שעל עבירה בה הורשעו הנאשמים ראי להטיל עונש מסר מأחורי סורג ובריח אף אם מדובר בנאים שהם נורמטיביים, שתרמו לחברה והפנהה בעניין זה לפרש ברונפלד ובביווב בהם נקבע מתחם ענישה של 2-4 שנים (ת"פ (ת"א) 12-64056-12-64056-12-**מדינת ישראל נ' ברונפלד** (26.2.2013); ת"פ (ת"א) 14-03-16941-**מדינת ישראל נ' בביוב** (17.2.2015) (להלן: "פרשת בביוב").)

באשר לנسبות ביצוע העבירה פנהה באת כוח המאשימה לתוכנן ולתחכם וכן למודעות של הנאים למעשי של לנצברג, לעובדה שהנאשמים פועלו כפי שפעלו במשך שנים ו גם כאשר מדובר בסוד נפשי של עצמת עיניהם אין בכך כדי להכחות את חומרת מעשייהם. חלקם של הנאשמים לא היה ז nich והם גרמו נזק לשוק ההון ולערבים המוגנים, הפנהה בעניין זה לפרש חרובי (רע"פ 2184/96 **חרובי נ' מדינת ישראל**, נד(2) 114 (1998)), נאים שפעלו ממוניים כלכליים, הוסיפה צינה שעיסוק אינטנסיבי במסחר לא יכול לשמש כמפלט ממצב נפשי קשה ככל שהיא.

14. ביחס לנسبות שהביאו את המאשימה לעתירה להטלת עונשים מופחתים מעבר לנسبות האישיות של הנאשמים, ביקשה עו"ד ענתות לציין את חלוף הזמן ש עבר מאז סיום מעשייהם של הנאשמים. העבירות החלו לפני 11 שנים לערך והסתיימו לפני כ-8 שנים. אמנם הנאשמים השתמשו במספר חשבונות, מה שהקשה על החוקה שהחלה בשנת 2013 אך הטיפול בתיק הווער מרשות המיסים לפרקיות, ממנה הוחזר למחלקה חקירות להשלמת חקירה סבוכה. נוכחות הנסיבות העצומה של נתוני המסחר, הנאשמים ששתקו בשלב מסוים או שענו באופן סלקטיבי, הוצרך לקבלת חוות דעת מומחה, ערכית השימוש, כאשר החלטות בענותות השימוש התקבלו רק באפריל 2018 ועל כן כתוב האישום הוגש רק באוקטובר 2018.

עו"ד ענתות לא התעלמה מגורם חלוף הזמן, צינה שזה היה אחד השיקולים להסדר המקרה. נוסף על כן, התביעה לקחה בחשבון גם את הودאת הנאשמים, בחירתם לקחת אחריות על מעשייהם.

עו"ד ענתות צינה נסיבה נוספת שבטעיה הציג הסדר טיעון מקל והוא **הפן התקדים בהרשעת הנאשמים**. בהקשר זה צוין כי בניגוד למרקם אחרים שהובאו בפני בית המשפט בהם הפעולות המוסדית נעשתה לכל הפחות בניגוד עניינים, הרי שבמקרה דן הסוחרים בשוק לא היו מודעים כלל לפעולות הנאים. לא נטען בעניינים של הנאשמים כי הפעולות המוסדית הייתה מכוונת שער, פעילותם נוגעת רק לחשבונות הפרטיים ובכך היא נבדלת מהמרקם האחרים שנذנו בפני בית משפט זה. עו"ד ענתות סקרה מקרים רבים שהובאו בפני בית משפט זה בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגת, ובין היתר ביקשה לאבחן מקרה זה מפרשת חגאשי (ת"פ (ת"א) 12-44510-12-**מדינת ישראל נ' חגאשי** (3.6.2013)) ופרשת בביוב, שם הוטלו עונשים של 5-6 חודשים מאסר אך שם דבר על הסדרים "סגורים".

תמצית טיעוני באת כוח הנאשם 2 לעונש

15. עו"ד רוזן-עוור ביקשה להציג טיעונה כי בתיק זה קיימת תקדים מוקדם שנותר מכך שימושי הנאים לא נעשה באופן מכוון שער, אין פה עסקאות מתואמת או עצמאיות והוסכם בין הצדדים **"שדרבי התרומות בתיק השתכללו בדרך שטרם עוגנה בפסקה."**

מדובר במקרה שקרוי בעגה המקצועית "הטרמה". באט כוח הנאשם הפנתה בעניין זה למספר הצעות לתיקוני חקיקה בגין שטרם הבשילו להוראת חוק מח'יבת ובתקופה הרלוונטייה היה ספק אם העוסקים במלאה הפנים את האיסור שבהתנהלות זו. וורכת הדין הפנתה לתסקרי חקיקה מהשנים 2010-2016 שלו פי קביעת הרשות ההסדרים הקיימים נתונים מענה חלקו לשאלת.

עוד צוין כי מעמדם של הנאים 3-2 אינם כמפורט, ולכן התביעה אף הייתה מוכנה לאפשר להם לטעון שהמודעות שלהם התקבלו בדרך של עצמת עניינים. הנאשםם לא קיבלו כל מידע, לא החזיקו במידע, לא הפרו אמוןיהם, הפנתה היא למועד הרלוונטי לפני שנים רבות, או אז המודעות לפליות שבתנהגות לא הייתה מפותחת כלל ועיקר והנושא כלל לא היה ברור אף לגורמים הפעילים בתחום. כן הפנתה היא לפרשת אליה העlion שבית משפט זה גזר את דין (ת"פ (ת"א) 11-11-23842 מדינת ישראל נ' לוי (19.11.2013).

16. עו"ד רוזן-עוור הפנתה לאמור בחוות דעתו של פרופ' נוי, על השלכות המלחמה על מצבו הנפשי של הנאשם בעת הרלוונטית, הפנתה היא למסמכים הנלוים של הפסיכולוגיה מהיחידה לטיפול בתגבות קרב, שם טיפול הנאשם 2 משך שנתיים.

עוד ביקשה להציג את העובדה שהוודהה הנאים באה בשלב מוקדם בפתח ההליך המשפטיא, הוסיף וצינה שתיקתו של הנאשם בחלק מחקרותו של הנאשם נבעה ממצבו הנפשי הרעוע, הפנתה להריטה שהביע הנאשם לא רק בפני בית המשפט אלא בפני שירות המבחן, הפנתה להליך השיקום הארוך ומוצלח שעבר הנאשם. כן התייחסה לשיקול חלוף הזמן (מעשים שבוצעו בין השנים 2008-2010) כאשר הדגישה את עינוי הדין שנגרם לנאים כתוצאה מהעיכוב בהשלמת החקירה ובהגשת כתב אישום גם אם מדובר בעיקוב מוצדק מבחינות צרכי החקירה, הרי מבחינת הנאשם עצמו מדובר בשנים ארוכות שבהן הוא היה נתון בחרדה, בחשש מפני העתיד ובחוסר וודאות.

כמו כן הפנתה באט כוח הנאשם לדבריהם של עדי האופי לגבי התרומה של הנאשם לחברה והנכונות שלו להtentdb, לשיער ולהושיט יד כפי שהודיע העדים. על כן עתרה ההגנה להטלת עונש לריצוי בעבודות שירות.

תמיכת טיעוני בא כוח הנאשם 3 לעונש

17. בא כוח הנאשם 3, עו"ד חדד, ביקש גם באו להציג בפני בית המשפט את עינוי הדין שעבר הנאשם משך שנים רבות מאז חקירותו על ידי רשות ניריות ערך ועד להגשת כתב האישום. מדובר בפרק זמן של 6 שנים שבו נגרם לנאים עינוי דין של ממש, עינוי דין שהוכר בפסקה של בתי המשפט כרכיב שמאזיך הקללה בעונשו של

הנאשם שסבל משך שנים מחוסר וודאות ומחזרות באשר למצבו המשפטי.

18. כמו כן, הפנה עו"ד חדד לעובדה שהתביעה לא התנגדה לטענה לפיה מודעות הנאשמים הייתה ברמה של עצימות עניינים. זהה הסכמה לא שגרתית בעיליל ועל בית המשפט ליתן לכך את המשקל הראוי שעה שהוא בוחן את חומרת מעשיו של הנאשם ואת מידת ההפרה של ההוראה החוקית ומכאן שעל הסנקציה להלום את המעשה כפי שנשקף בעת הרלוונטיות בנסיבות המפורחות. מדובר במקרה תקדים של "הטרמה", נעדך כל אלמנט של הפרת חובת אמונים או מידע מוקדמי שהיה אצל הנאשם 3, מדובר בכך שבקייםתו בשוק ההון מוגבלת אף ביחס לנאים 2 ובוואדי ביחס לניצברג.

19. עו"ד חדד הפנה לכך שבין הנאשם 2 לבין הנאשם 3 קיימים הבדלים לא מבוטלים ביחס לרוח שהפיקה הפעולות מול הנאשם 1. מבחינת הנאשם 2 מדובר על רוח של כ 1.6 מיליון ₪ לעומת זאת הנאשם 3 הרוח הוא כ-600,000 ₪, כאשר הרוח שהפיק הנאשם 3 ביחס לנאים 2 הוא פחות מחצי (275,000 ₪ לעומת 600,000 ₪). הנאשם 3 הפעיל שתי חשבונות בעודו נאים 2 הפעיל חמשה חשבונות.

עו"ד חדד כמו עו"ד רוזן-עוזר ביקשו להפנות את בית המשפט גם לתקן בחוק העונשין שמאיר את התקופה לאפשרות ריצוי עבודות שירות מ-6 חודשים ל-9 חודשים כחלק מגממה כללית של המחוקק להימנע ממסר מאחורי סORG ובריח של נאים שלרוב זו הסתבכותם הראשונה עם רשות החוק וגם עקב הצפיפות הרבה שקיימת במתכונים שב"ס שנדרנה אף בבע"צ.

20. כן הפנה הסגנור לעובדה שמדובר במפרט למשפחה עם 4 ילדים קטינים, אשר אינה עובדת בעצם בימים אלה. הנאשם אשר הסתבר כאמור בבחירה העבירה לפני שנים רבות ולא יהיה זה מידתי בעיליל להטיל עליו מסר בפועל דוקא בתקופה זו של חייו.

תמצית דברי הנאשמים

21. הנאשם 2 ביקש להציג כי קיבל על עצמו את מלא האחריות על מעשיו וביקש לאפשר לו להפסיק בתהיליך שיקומו. כן ביקש כי בית המשפט יdag לא לפרסם את שמה המלא של עדת האופי הראשונה שלו כדי לשמור על פרטייתה.

הנאשם 3 ביקש להציג בפני בית המשפט את שחווה בשש שנים האחרונות מאז תחילת החקירה. ממשפחה חמה ושמחה למשפחה מודאגת שהיה בחששות מתמידים, שאינו מקל בחומרת מעשיו, מבין את הצורך לשאת בעונש אך ביקש להציג את העובדה שבאותה עת הוא היה רווק ללא מחויבות משפחתית לאשה או לילדים ועל כן עתרתו היא שלא למצות את מלא חומרת הדין עימו ולהסתפק בעונש לריצוי בעבודות שירות.

פסקרי שירות המבחן ביחס לנאים 2 ו-3

22. בטרם הטיעונים לעונש עתרו באי כוח הנאים לקבالت פסקיר שירות המבחן לגבי הנאים. עתירה של רבים נדחתה על ידי בית המשפט בהינתן העובדה שחלוקת הגדל של הנאים שモබאים לדין בגין עבירות דומות, הם נאים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי שביכולת באי כוחם להציג את מלאו יריעת הטיעונים לעונש תוך הסתייעות בעדי אופי או באנשי מקצוע.

חרף האמור, במקרה דין מצאתי לחזור מהכלל שעה שנעתרתי לבקשת פסקיר בעניינו של נאם 2 נוכח הטיעון בדבר מצבו הנפשי של הנאשם שהושפע לא מעט ממצוקה נפשית בעקבות מלחמת לבנון השנייה מצוקה שהלכה והתפתחה מאז. עקב כך נעתרתי גם לבקשת באי כוח נאם 3 להגשת פסקיר בעניינו של זה.

פסקיר שירות המבחן - נאם 2

23. בית המשפט הוגש פסקיר מפורט ומكيف שסוקר את מסלול חייו של הנאשם בהרחבה: נאם נורמטיבי שגדל בתנאים של משפחה חמה, אהבת ודאגה, בעלי ערכים תקינים שאף למצינות מגיל צעיר כאשר מעורבותו הפלילית הנווכחית הייתה משביר לא רק עבورو אלא גם עבורי כל בני משפחתו. מדובר בגין בן 43, נשוי ואב לשתי בנות בגילאים 7 ו-9, בעל השכלה משפטית שעבד כעורך דין, הנאשם טופל ביחידה לטיפול בתגבות קרב בבית חולים תל השומר, אליה הופנה בעקבות המלצה שקיבל מפסיכיאטר. הפסקיר וגם חוות הדעת שהוגשו (חוות דעת פרופ' נוי שוסמאנה נ/1) מפרטים בהרחבה את הטיפול המתמשך שעבר הנאשם במשך שניםים שככל 67 פגישות באותה ייחידה לטיפול בתגבות קרב, פגישות שנערכו ברצף ותוך התמדה מצדו של הנאשם, נאם שתיאר שעוד המלחמה היה טיפול דומיננטי ומוביל אך בעקבות המלחמה חש קושי להוביל ולנתב את חייו, סבל ממצוקה נפשית, מנטייה לסגידות רגשית, כל זאת עקב חישתו למראות קשים במלחמה לבנון שעה שיראת כקץ לוחם, שנטל חלק בפעולות מורכבות ו מגונות ובעצם אובחן כמי שסובל מתסמינים פוטט טראומטיים שמתבטאים באי שקט, מתח, מחשבות חוזרות על האירועים של המלחמה.

שירות המבחן ממשיך ומתאר בפרק של הערכת הסיכון לעברינות והיסכוי לשיקום שהואיל ומדובר בגין בגין נורמטיבי, בן למשפחה נורמטיבית שהתחנוך וגדל על ערכים של מציאות, השגיאות, יושר, הגינות ומוסר, מבין את הפסול שבהתנהגו וחווה בשואה וasmma כבודה סביר ביצוע העבירה.

לסיכון, ציין שירות המבחן שלהתרשומות הנאים נעדר דפוסים מרמטיים ולהערכתו הiliar המשפט והפלי מהווים עבورو גורם מרთיע ומציב גבול. על כן המליך שירות המבחן על הiliar שיקומי, על הימנעות משליחתו למאסר מאחורי סוג ובריח, על המשך הiliar טיפול ועל עבודות של"צ שראי להטילם על הנאשם.

24. למוטר לציין שהמלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט כך כבר נקבע בשורה ארוכה של החלטות הן של בית המשפט העליון והן של הערכאות הדיניות. אך לא בכדי בית המשפט לעתים מוצא לנכון להסתיע

בתקיר שירות המבחן על מנת לעמוד לא רק על אישיותו של הנאשם, אלא גם על התא המשפחתי, על הנسبות שהביאו אותו לביצוע העבירה, על אורח חייו, השפעת המאסר על הנאשם ומשפחהו, סיכון השיקום שלו והסיכון בחזרה על מעשים דומים בעtid.

בית המשפט מצפה משירות המבחן לשמש כגורם מksamע מiomן שמתפרקיו להציג תמונה אובייקטיבית ככל שניתן כדי לסייע בידי בית המשפט במתן המשקל הראוי לכל רכיב ורכיב מניבות אלה. אך אין בית המשפט מצפה משירות המבחן, ועל לו לשירות המבחן לחת על עצמו תפקיד של יומרה לפרט בפני בית המשפט על התרשומות בדבר הכוונה הפלילית של הנאשם אם מדובר בנאים שמעשו אינם נובעים מכוונה זאת, או כן נובעים מכוונה זאת, שהרי אין זה מתפרקיו של שירות המבחן לעשות כן. אין לשירות המבחן הסמכה או כשרות לעשות זאת ומוטב לו לשירות המבחן לפעול על פי הסמכות שהוקנעה לו על ידי המחוקק, האotto לא.

דומה שירות המבחן במקורה Dunn חרג במידה לא מבוטלת מההסכמה שהמחוקק העניק לו, באופן שאין לי אלא לדחות על הסף את הסבירו לגבי השאלה מה היו מניעי הנאשם ביצוע העבירה והאם עמדת מאחוריהם כוונה פלילית אם לאו. אלה סוגיות משפטיות שנבחנות על ידי בית המשפט על סמך טיעוני הצדדים, בהתבסס על ראיות מוגשים בפני בית המשפט ולא על סמך התרשומות משיחה עם הנאשם כפי שנעשה על ידי שירות המבחן.

תקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3

25. על פי המפורט בתקיר מדובר בנאים בן 44 נשי וב-4 ילדים בגילאי 8 חודשים ועד 8 שנים, בעל תואר ראשון במדעי המחשב ובמתמטיקה ותואר שני במנהל עסקים, שעבוד מזה 13 שנים בחברת הי-טק בתחום ביטחוני במחלקה מודיעין סייבר בתפקיד מנהל מכירות אזורי. הנאשם 3 סימן שירות צבאי מלא, משפטו נורמטיבית, מבן את הפסול והחומרה במשווי, הביע תחושות בשוה וחרטה, עסוק בהשלכות ההליך הפלילי על חייו, מבטא רצון להתנהלות תקינה ללא מעורבות בפלילים. שירות המבחן הוסיף וציין שלא נוצר פתח להערכות טיפולית ועל כן הוא לא בא בהחלטה להעמדתו בצו מבחן, הוסיף וצין שהטלת עונישה לריצוי בעבודות שירות עשויה להוות השפעה מזכית גבול שمدגישה את חומרת המעשים ויש בה כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעtid.

דין והכרעה

26. אצין כבר בפתח הדיון בפרק זה כי הנאים הגיעו בפני בית המשפט אישורים על תשולם הקנסות שהוטלו עליהם במסגרת הסדר הטיעון, נאים 2 סך של 600,000 ₪ ונאים 3 סך של 275,000 ₪, אשר הופקדו בՁירות בית המשפט בהתאם לאישור שניתן להם על ידי בית המשפט להפקיד את סכומי הקנס עוד לפני הגזר דין.

27. בפתח גזר הדין ציינתי כי בעניינו של לנצברג ניתן גזר דין מפורט שטוקר את מדיניות העונישה בעבירות

דומות, בשים לב לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, על הנسبות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשמים; התקנון שקדם לביצוע העבירה; חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה; הנזק שנגרם והיה צפוי להיגרם מביצועה; הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה, יכולת הנאשמים להבין את אשר הם עושים; את פסול שבעמיהם; הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם, הכל במסגרת הדיון בשלב השני לפי המתווה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין. במסגרת זו נדרש בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הולם וזאת בהתאם לעקרון המנחה - הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו וכן בשים לב לנسبות כפי שפורטו לעיל.

אשר על כן, עומד על אלו בקצחה בלבד שכן מדובר באותו פרשה, באותו ערכיים חברתיים מוגנים. זאת מוביל להタルם מחלוקת השונה בתכלית של הנאשמים מחלוקת של לנצברג, הכל כפי שיפורט בהמשך.

28. בשלב השלישי, על-פי תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לגזר את עונשו של הנאשם בגין מתחם העונש הולם. במסגרת שיקולי בפרק זה, על בית המשפט להתחשב בנسبות שאינן הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א, אך בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש הולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

בין השיקולים שעל בית המשפט לשים לנגד עינו שעה שהוא בוחן את阶段 השלישי בגין העונש, בולטים הערכיים של מידת הפגיעה של העונש בגין ריבונות גילו והפגיעה במשפטו; הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; התנהגוותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; חלוף הזמן בעת ביצוע העבירה כמו גם נסיבות נוספות שלא בקשרו; הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות כלכליות והערכיים המוגנים

29. די בהקשר זה להפניות לע"פ 4666/12 גורבץ נ' מדינת ישראל פסקאות 9-8 (8.11.2012), שם הודגשה החשיבות בהחומרת הענישה בעבירות שבתחום שוק ההון [ההדגשות של', ח.כ.]:

**"נקודות המוצא שהנחתה אותנו בדיון במקורה זה היא החשובות הנודעת לענישה
משמעותית בעבירות צווארון לבן, שחרף אופייה 'הנקוי' היא 'מלוככת' לא פחות,
ונזקיה אף עלים במקרים רבים על נזקיהן של עבירות רכוש מסורתיות. היטיבה לבטא
את הדברים השופט א' פרוקציה בפסק דינה בע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן, פ"ד
נח(3) 245, 250 (2004): 'העבריתנות הכלכלית בתחום החברה והכלכלה היא לרוב
מתוחכמת, מסתיעת באמצעים מודרניים של הפקת מידע, וקשה לגילוי. נזקיה קשים
לחברה בכללותה, למשק הכלכלי, ולאנשים הפרטיים הנפגעים ממנה במישרין. על
מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הנגדולה הרובצת לפיתחה של העברינות הכלכלית
המתוחכמת, את היקף הקربנות העולמים להיפגע ממנה, את הקשיים והמורכבות**

שabeiותה ואת הhookua הברורה של יסודות השחיתות וניצול עמדות הכח, השליטה והמידע הכרוכים בביוצעה. על המסר העוני לשחק בבירור את תגובתת המחייבת של החבירה על מעשים של הפרת נאמנות שימוש בכיסי הוזלת תוך ניצול כח המשרה.

וכן לפסק הדין בעניין ע"פ 4430/13 **שרון נ' מדינת ישראל**, פסקה 22 (31.3.2014) [ההדגשות שלי, ח.כ.]:

"בל נטעה באופין 'הלבן והנקוי' של הערים הכלכליות; מדובר בערים מתחכבות וקשوت לגילוי, אשר מבוצעות לרוב על ידי עברייןעים בעלי מעמד והשכלה שעושים שימוש בכיסיהם של אחרים, תוך ניצול כוחם ומעמדם ותוך הפרת חובת הנאמנות (...) לא בכדי קבע בית משפט זה בשנים האחרונות שהגיעה העת להעלות את רף העונשה בערים כלכליות, לרבות הטלת עונשי מאסר בפועל במקרים המתאיםים."

כמו כן רأיתי להפנות ע"פ 8465/15 **בן זקן נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (12.9.2016), שם חזר בית המשפט העליון על מגמת ההחמרה בענישה:

"במהלך השנים שחלפו מאז חקיקתו של חוק ניירות ערך, ניכרת בחקיקה מגמת החמרה בענישה המתיחסת למשיי תרמית ומיניפולזית כאמור (...) החמרה זו עולה בקנה אחד עם מגמה רחבה יותר להחמיר בענישה בגין ערים בגין כלכלות כלכל ו בגין ערים בשוק ההון בפרט (...) זאת מtron הכרה המתחזקת והולכת בחומרתן של ערים כלכליות ובנצל שהן גורמות לפרט ולכלל."

בחינת נסיבות הקשורות בביוצע העירה

30. רأיתי להתייחס לעונש שהוטל על לנצברג בתיק ולבחון את מידת ההתאמנה בין הערים שבוצעו על ידי לנצברג לעונש שהוטל עליו לבין מעשייהם של הנאשימים והעונש שראוי להטיל עליהם בגין כך. כבר בשלב זה ניתן לומר שמדובר במעשיים שונים בתכליית, בדרגת חומרה אחר לחלוון, בסוד נפשי שונה בריבוי ערים שלא מייחס לנאשימים, בהפקת רוח כספי שעולה מונחים על הרוחה שהפיקו הנאשימים, בנסיבות אישיות שונות של הנאשימים ביחס לנצברג - כך שלא ניתן לגזר מעונש המאסר שהוטל על לנצברג על העונש שראוי להטילו על הנאשימים בשל השוני המהותי בין מעשי לנצברג למעשי הנאשימים וביחס לבכירותו של לנצברג ביחס לנאשימים שלא לדבר על העיריות הננספות בהן הורשעה לנצברג - וביעיר עיריה של מרמה והפרת אמונים בתאגיד, ערים על פקודת מס הכנסת, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עסקאות בניירות ערך בידי עובד בורסה. ערים שאינן מייחסת לנאשימים שבפניי ומכאן שאין מדובר בענישה שראוי לגזר ממנה לגבי הנאשימים שבפניי.

31. בובאי לבחון את הנסיבות הקשורות בביוצע העירה על ידי הנאשימים, איןני יכול להתעלם מהעובדת של **תקדים** בהרשות הנאשימים בנסיבות המוסכומות בין הצדדים.

כפי שטענו באי כוח הצדדים, זהו מקרה מובהק של "הטרמה" במשמעותה של העדר רכיב של כוונה להשפיע על

השער, שכן לא נטען לעסקאות מכוונות שער, לעסקאות מתואמות או לעסקאות עצמאיות. אלה נסיבות יוצאות דופן וחריגות ביחס למקרים האחרים שמובאים בפני בית משפט, זאת לא רק בשל התקדיםות שהבגש כתוב האישום אלא גם בהינתן העובדה שהמאשימה מסכימה שהנאשמים יטענו ליסוד נפשי של מודעות ולא של כוונה להשפיע על השער.

32. זאת ועוד, בדבר התכון שקדם לביצוע העבירה ולחילוק היחסי של הנאשמים, די להפנות להוראות כתוב האישום על מנת לאבחן ולבדל בין חלקו של נצברג לחילוק של הנאשמים. לנצברג היה הגורם שהניע את מתווה הפעולות המרמיטי, הוא היה בכיר, עובד של בית ההשകעות, הוא חב חובה באמנותו, הוא היה גורם הבקיא והמקצועי והוא זה שגייס את הנאשמים לפעולותיו המרמיטית, כאשר הנאשמים פעלו על פי הנסיבות. בכך שאלולא מילאו הנאשמים את חילוק היה מתקשה או נמנע לנצברג מהשלמת תכניתו, אך הפער בינו לבינם הואמשמעותי.

33. בכל הנוגע למידיניות הענישה הנהוגה בעבירות דומות, בرع"פ 13/4088 הדרי נ' מדינת ישראל בפסקה 6 (11.6.2013) קבע כב' השופט שהם: "לא ניתן, לטעמי, לקבוע אפרורית מתחם ענישה הולם אחד לככל עבירה ועבירה, וגם לא יהיה נכון לנשות ולכלת בדרך זו, שכן היא חותרת תחת הוראותינו, נסחו ורוחו של תיקון 113". במקום אחר הוסיף וציין בית המשפט העליון כי "אין זה מן הנמנע כלל, שלראותה עבירה יהיו כמו מתחמי ענישה שונים הנגזרים מן הנسبות הספציפיות שבahn בעברה" (ע"פ 8641 סע' נ' מדינת ישראל בפסקה 23 (5.8.2013)).

שיםولي הענישה בכל תיק ותיק, ולעתים גם בין כל נאשם ונאשם הם "יחודיים ושונים ונגזרים בין היתר משיקולים של חלוף הזמן, מחדלים בהתנהגות הרשות, ענישה דומה, קיום אינטרס כלכלי ופעולות בתחום שנחשב לאפור עד אותה תקופה וכיו"ב שיקולים).

על כן בבואי לבחון מהו העונש ההולם את העבירה בה הורשו הענישו הנאשמים, שקלתי את גזרי הדין שניתנו על ידי בית משפט זה ועל ידי בית משפט עליון אליהם הפנו הצדדים אשר יש בהם התייחסות לעבירה של השפעה בדרכי תרמית על שער ניר ערך, אך כאמור הרי שלא תמיד נקבע אותו מתחם של עונש הולם ובאמת המתחם יכול לשנתנות בין מקרה למקרה.

בעניינו, העונש לו עתרו הצדדים מקל באופן משמעותי מרוב המתחמים שנקבעו בגין אותה עבירה. עובדה זו אין בה כשלעצמה כדי ללמד על כך שלעולם בגין עבירה של השפעה בדרכי תרמית על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה של מאסר בפועל לריצוי אחורי סוג וברית, שכן עקרון מנחה בשיטת המשפט בישראל הינו שענישה היא אינדיבידואלית ואל לו לבית המשפט להיתפס לכללים והגדרות נוקשים המתעלמים מנסיבות המצדיקות אבחנה בין מקרה למקרה ובין נאשם לנאשם. כפי שאפורט להלן, במקרים מסוימים ממצאי לקל את הסדר הטיעון שהוצע על ידי הצדדים.

34. בע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.2017) עמד בית המשפט העליון מפי כב' השופט פוגלם על היתרונות בהסדרי טיעון והאוף הראי לבחינתם:

"רבות נכתב על יתרונותיו של הסדר הטיעון ותפקידו הראי, במקרים המתאים, במסגרת האכיפה הפלילית (...). על יתרונות אלה, המיטיבים הן עם הנאשם הציבור, עמד בית משפט זה כבר לפני שנים רבות. הנאשם זוכה לוודאות באשר לסעיפי הרשותו ועונשו, וכל זאת במסגרת הליך שהוא קצר באופן יחסית. בנוסף, האינטראס הציבורי מוגשם אף הוא, שכן הסדרי טיעון מאפשרים להגדיל את האכיפה ואת הרשעה של עבריינים בחברה; מגשים עקרונות של ייעילות, ובכך מפנים משאים של מערכות אכיפה החוק לטובת מטרות חשובות אחרות; וחוסכים בעלייתהו (...). השיקולים שלפיהם יבחן בבית המשפט עונש שמוסכם במסגרת הסדר טיעון שモבא לפניו הותכו בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (1998) (להלן: עניין פלוני המוקדם), במקרה זה אומץ - בהרכבת מושחב - ' מבחן האיזון' שלפיו על בית המשפט לבחון אם התקיים האיזון בין ' טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר טיעון לעניין העונש, לבין אינטראס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית-המשפט גוזר (...)" (שם, בפסקאות 11-12).

35. במקרה דן, סבורני כי ראוי לכבד את הסדר הטיעון ולגזר את העונש בהתאם להצעת הצדדים. כאשר בסופה של דבר מצאתי לנכון לאמץ את עמדת ההגנה באשר לעונש הראי להטילו, היינו, עונש מאסר עם אפשרות לריצוי בעבודות שירות והכל מפאת הנימוקים שיפורטו בתמצית להלן:

a. חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה המីוחסת לנאים עד להגשת כתב האישום.

36. כתב האישום מפרט מעשים שבוצעו על ידי הנאים בין השנים 2008-2010, היינו, כמעט לפני עשור שנים מחיים. החקירה בעניינים של הנאים החלה עוד בשנת 2013 כחקירה של רשות המיסים ובמהלך היא הועברה להמشر טיפול ברשות לניריות ערך. הנאים נחקרו אז לראשונה ובהמשך נחקרו פעמים נוספות.

37. שמעתי את טיעוני הנאים עצם על עינוי הדין שנגרם להם במשך שנים רבות מאז החלת החקירה ועד להגשת כתב האישום. מדובר בפרק זמן של חמיש שנים לפחות שבמהלכם היו נתונים הנאים בחוסר וידאות מוחלט, בא ידיעה לגבי גורלם בכל הנוגע להליך, בערפל ובחששות גם שלהם וגם של בני משפחתם, בחוסר יכולת לקבל החלטות ממשמעותן בחיהם נוכחות "אום שריחף מעל צווארם" כל אחת עת.

38. בע"פ 7704/13 מרגולין נ' מדינת ישראל (8.12.2015) הכיר בית המשפט העליון בשיקול של חלוף הזמן כשיקול המצדיק הקלה בעונש שנגזר על נאים:

"יש לבחון נתון זה של חלוף הזמן על רקע העונש שנגזר. נאמר בפשתות כי לו היה מקום להטיל על נאשם מספר שנות מאסר בגין תיק מסוים, ומשפטו התארך זמן רב יותר - נכון היה בדוגמא זו, ככל, מתחת משקל מסוים לתקופה, אך לא לסתות באופן מהותי מהעונש המתאים. כמובן, הכל תלוי נסיבות. בעניינו, נגזרו על המערעתה 9 חודשים מאסר בפועל. קיים פער בין עונש זה לבין עונש מאסר בפועל בן שישה חודשים, שכןן לרצותו בעבודות שירות. אך ניתן לומר כי מדובר בפער של כמות ולא של איכות. בהקשר זה יש משמעות מסוימת לזכיינו מעבירות ההזנחה.שוב, אין זה אומר כי אין מקום להטיל עונש של 9 חודשים מאסר במקרה בו חלף זמן רב עד למועד גזר הדין. עם זאת, ישנו נימוקים שפועלים לטובת המערעתה" (שם, פס' 55 לפסק דין) של כב' הש' הנדל).

עוד נקבע שם על ידי כב' הש' שהם:

"בפתח הדברים, רואה אני לצין כי התלבטתי רבות באשר לעמודתו של חברי להקל בעונשה של המערעתה, באופן שהוא לא תרצה עונש מאסר מאחורי סוג וברית. לבסוף, החלטתי, לא בלי היסוס, להציג לעמדתו, מן הנימוקים שיפורטו על-ידו, בדgesch על השיקולים הבאים: ראשית, חלוף הזמן מאז תחילת הפרשה. יש להזכיר, כי המעשים בהם הורשעה המערעתה התרחשו לפני מעלה מ-13 שנים, וחרך העובדה שבית משפט קמא עשה את מלאכתו נאמנה, ההליכים המשפטיים החלו לפני מעלה מ-11 שנים. משך, במשך תקופה ארוכה ביותר נותרה המערעתה במצב של חוסר וודאות, ויש בכך כדי להשפיע במידה ניכרת, על עונשה, ולהצדיק, בנסיבות דנא, הקלה בעונש והמרתו למסור שירוצה על דרך של עבודות שירות. כפי שנקבע בבית משפט זה, לא אחת: הרשותה על עבירה לאחר עבר עשר שנים מזמן ביצועה - כאשר כלשנים אלה מתנהלים הליכים משפטיים - שמה ללוג ולקלס את המושג של שפיטה, של עשיית צדק ושל ענישה [...]. בית-משפט זה כבר פסק לא אחת, כי עינוי דין כגון זה יש בו כדי להשפיע במידה ניכרת על העונש, המושת על הנאשם, עד כדי הימנעות מהטלת מאסר בפועל, אלא אם כן הנאשם הוא אשר גרם לכך [...] וטעם רב יש בכך. מצד אחד, עונש הנאשם ביחס זמן מביצוע העבירה מאבד הרבה מאוד מכוח ההרטעה שלו, ומצד שני - והוא במצב שאינו יודע מה גורלו - במשך תקופה חרב דין התהפהה מעל לראשו - והוא במצב שאינו ביכולת איזה גורלו - כאשר החורגת מכל מידת סבירה; ועוד נימוקים אחרים בנסיבות אלה. נימוקים אלה כוחם יפה, בעיקר ובמיוחד, בעבירות, שאין נמנעות עם מעשי אלימות והטלתaim פיסיים כלפי הציבור או עם גרים סכנה בייחונית לשולמו' (ע"פ 2848 אסא נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(4) 837 (1990); ראו גם: ע"פ 8090/10 זכאי נ' מדינת ישראל [פורסם בبنבו] [פורסם בبنבו] (20.1.2011); ע"פ 8994/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בبنבו] [פורסם בبنבו] (1.9.2009); ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בبنבו] (31.12.2008)) (שם, פס' 37 לפסק דין) של כב' הש' שהם).

39. עיכוב של חמיש שנים ומעלה בהגשת כתב האישום הוא עיכוב לא סביר אף בהתחשב בעובדה שמדובר בחקירה מורכבת שהצריכה בדינה של נתוני מסחר בהיקפים גדולים. אף אם קיבל את טיעוני באת כוח המאשימה שבחלק מהחקירות הנאשימים לא שיתפו פעולה הרि שעיכוב כזה מהוות נסיבה המצדיקה הקלה בעונשו של הנאשם שהוא נתן בעינוי דין משך שנים רבים, עינוי דין שהיה נחסר ממנו אילו כתב האישום היה מוגש כנגדו בסמוך לאחר ביצוע העבירות הנטענות או לכל הפחות סמוך לאחר תחילתה של החקירה.

איןני מתעלם מהטען של המאשימה שעבירות בתחום ניירות ערך הן עבירות מורכבות מסובכות וקשות לחשיפה וגילוי אך מול הבנת הנסיבות של חקירות אלה, אך אין להתעלם מעינוי הדין שנגרם לנאם עקב התמסחות חקירות אלה ומחוברת בית המשפט לאזן בין שני ערכים סותרים אלה כאשר לעיתים, כמו במקרה שלפני, החקירה עצמה החלה שנים מספר לאחר ביצוע המעשים עצמן בשעה שמדובר בנאשימים שהיו בתחילת שנות ה-30 לחייהם, לא היו בקיאים בשוק ההון באותה עת, ובנוסף לכל האכיפה המשפטית לא הייתה מפותחת כפי שהיא היום.

ב. נסיבות אישיות של הנאשםם.

40. נאשם 2 - לא ראייתי מקום לחזור על האמור בתסקיר שירות המבחן ועל האמור בחוות דעתו של פרופ' נוי וגם לא ראייתי צורך לחזור ולפרט על הטיפול השיקומי שעבר הנאשם ביחידת טיפול בתגבורות קרב תחת השגחתו של ד"ר גרינשפון, פסיכיאטר מומחה, מנהל המחלקה. מצבו הנפשי של הנאשם לאחר מלחמת לבנון, כמתואר בהרחבה בכל המסמכים שהוגשו לבית המשפט השפיעה רבתות על תפוקודו של הנאשם שלא לומר המשבר שחל בחיו עקב וכתוצאה מתלאות המלחמה. היטיב לבטא זאת מפקדו היידי של הנאשם עד אופי מטעמו, אך גם יתר עדי האופי פירטו בפני בית המשפט על השינוי שחל בתפקודו של הנאשם ואורה חייו לאחר המלחמה.

הליך השיקום הארוך משך שנים שעבר הנאשם, כפי שמעידים מטפליו, תומך אף הוא באמור בתסקיר שירות המבחן שהפסיקת הליך השיקומי עלולה לפגוע באופן בלתי הפיך בתהילן שיקומו של הנאשם. עדי האופי הנוספים וביעיר דבריה של הגב' ש.כ. מלמדים על אדם נורמטיבי שגדל בבית ערכי, בנה קריירה ומשפחה ועובד לא מעט בסיעוע עצרה אחרים שגורלם לא שפר עליהם.

41. נאשם 3 - תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם זה מלמד על אדם שמקדיש את עיקר מרציו זמנו לפרנסת משפחתו ודאגה לעתיד משפחתו, אך גם הוא סבל משך השנים האחרונות מעינוי דין מתמשך שהתרטט באובדן שמחת חיים כפי שהעיד פרופ' נרוביי וכפי שמספר הנאשם בעצמו כאשר לכל אורך השנים הוא חרד לגורלו, היה נתון במצב של חוסר וודאות. מדובר בנאם נורמטיבי, אב לארבעה ילדים קטינים.

ג. השפעת המאסר על שיקומם של הנאשםם.

42. דומה שבעניין זה האמור בתסקיר שירות המבחן כמו גם דברי עדי האופי, חוות הדעת בעניינו של הנאשם 2

ומכתביהם שהוגשו בעניינים של שני הנאים מלמדים כי מדובר בנאים נורמטיביים,umi שזכה לשקם את חיהם לאחר מעורבותם בעיר העזה כתוב האישום, מאז חלפו שנים רבות, וכי שעולה מתקורי שירות המבחן עלולים להינזק הם ובני משפחתם באופן חמוץ במידה וישלחו לריצוי עונש מסר מאחריו סORG וברית.

בעניינו של נאשם 2 שירות המבחן אף המליך בפני בית המשפט להסתפק בשירות לרווחת הציבור, המלצה שאנו מוצאת לקבוע שהיא אינה מידתית ואין הולמת את חומרת המעשים.

ד. הودאת הנאים ונטילת האחריות.

43. הנאים הודיעו כאמור במיוחס להם בשלב מקדמי של הדיון בתיק. כתוב האישום הוגש יחד עם ההודעה על הסדר טיעון, כאשר ההסדר כלל גם תשלום קנס בגין הרוח שגרפו הנאים כתוצאה מהפעולות המשותפות עם לנצברג והנאים אף שילמו את הקנסות - נאשם 2 סך של 600,000 ₪ ונאשם 3 סך של 275,000 ₪. הודהתם המיידית של הנאים, מעבר לרכיב של נטילת האחריות וההפנייה של הפסול שבמיעדים, מביאה לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי, בזמן של העדים ושל הצדדים עצם שיקול שאין להקל בו ראש בנסיבות העניין כאשר מדובר בסוגיה משפטית תקדמית כפי שפורט.

ה. תרומותם של הנאים לחברה.

44. די להפנות עניין זה לעדי האופי שהעידו בעניינו של נאשם 2, כולם כאחד ביקשו להציג את הפן הערכי באישיותו של נאשם זה, נכוונו לחתם, לשיער, להתנדב ולעשות כל אשר בידו כדי לתרום לחברה ולמדינה.

ו. התקדיםות בהרשעה.

45. מדובר בהרשעה תקדמית כפי שפורט בהרחבה בטעמים להסדר הטיעון שבין הצדדים. הסכמה שבין באיזה הצדדים בנדון מהו נדרך לא מבוטל בשיקולי בית המשפט שעה שהוא אמר להכריע בעונשם של הנאים.

46. העובדה שהוגשו מספר תזכיר הצעת חוק בנוגע לסוגיה זו של "הטרמה" אינה פוטרת את הנאים מאחריותם הפלילית, אך יש בה כדי לחזק את טיעוני ההגנה שמדובר בסוגיה משפטית שלא הייתה ברורה דיה אף לגורמים המצביעים עליהם. יתרה מזאת, העובדה שה�性ה הייתה נconaה במסגרת הסדר הטיעון להטייר לבאי כוח הנאים לטעון לקיום יסוד נפשי של עצמת עיניים גם היא מלמדת על כך שהסוגיה המשפטית אינה סבוכה ומורכבת, לבטח אשר מדובר בפעולות שהתרחשו בשנים 2008-2010, לפני כעשור שנים ומעלה.

סוף דבר

47. חurf הפור וההבדלים בחלוקתם של הנאים כמפורט בכתב האישום, והגמ שאיננו מתעלם מההבדל בחלוקתם של הנאים מצאתי בסופו של דבר להטיל על שניהם את אותו עונש של מאסר בעבודות שירות וזאת.

חלוקתם של נאים 3, על אף אין חולקים, אינם חלקו של נאים 2 הן מבחינת מספר הסיבות היומיימם, הן מבחינת הרוח שהפיקחה הפעולות התרמיית, אך יחד עם זאת גם נסיבותיהם האישיות של הנאים שונים בתכלית כאשר נסיבותו של נאים 2 הן מאוד ייחודיות עד אשר הן מצדיקות התחשבות במצבו וכן הליך השיקום הארוך שעבר הנאים בהצלחה לא מבוטלת וכן השינוי בהמלצת שירות המבחן בין שני הנאים.

48. לאחר ש שקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים מצאתי להטיל על שני הנאים את העונשים הבאים:

נאשם 2

א. אני מטיל על הנאים עונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

אני מורה לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בסוגית התאמתו של הנאים לשאת בעונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

ב. 9 חודשים מאסר אך הנאים לא ישא בעונש זה אלא עם עבר תור שלוש שנים את העבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך 600,000 ₪. לבית המשפט הוגש קבלה על תשלום סכום הקנס.

נאשם 3

א. אני מטיל על הנאים עונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

אני מורה לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בסוגית התאמתו של הנאים לשאת בעונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

ב. 9 חודשים מאסר אך הנאים לא ישא בעונש זה אלא עם עבר תור שלוש שנים את העבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך 275,000 ₪. לבית המשפט הוגש קבלה על תשלום סכום הקנס.

נדחה לקבל חוות דעת הממונה על עבודות השירות ליום 29.4.2019, שעה 09:00.

מציאות בית המשפט תשליך העתק גזר הדין למומנה על עבודות השירות.

באי כוח הנאשמים יתאמו מועד לזמןונם של הנאשמים למשרד הממונה.

זכות ערעור בתוקף 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א אדר א' תשע"ט, 26 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

**חאלד כבוב, שופט
סגן נשיא**